

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Rebus Iaponicis, Indicis, Et Pervanis Epistolæ
Recentiores**

Hay, John

Antverpiae, 1605

De Alia Missione Civisdam Fratris In Regnum Bvngen.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61204)

hominum millia; sacro autem lauacro expurgati sunt bis milia nongenti septuaginta quatuor adulti, si in hunc numerum iulianus quingentos eoque plures à quibusdam Christianis in absentia Patrum baptizatos; quibus hoc pium exercitium, quod sane vocatur optimi Christiani eximia caritate & zelo animarum exercet, per rat à Patribus commendatum.

DE ALIA MISSIONE CVIVSDAM FRATRIS
IN REGNUM BVNGEN.

PATER Viceprouincialis mandauit ex hoc portu Nagasacano mitti fratrem Iaponium ad visendum nobile quendam Christianum amicum de Societate bene merita: cui animaduertit omnibus in locis, per quæ iter habebat, multam necessitatem fieri ad Christi messem; nam habita concione ad gentiles de Catechismo, in vno loco quinque, in alio sex, alibi decem salutari aquæ capita submittebant, sic vt in reditu nonaginta nouem capita eadem aqua aspersa numerauerit.

Nobilis quidam, frater eius, cuius visendi causa nosset veterum domi suæ habebat mulierem è regno Fatime, quod est in Meccæ ditione, filii sui nutricem; è secta Ieosci mirè Amidæ additam, quæ adeo execrabatur religionem Christianam, eiusque cultum & ceremonias, vt cum ei à quibusdam diceretur, vt Christi factum susciperet, audacter responderit, nullum inter Deum & Amidam esse discrimen. Si enim Deus, inquit, sit infinitus, & Amida est infinitus: & si Deus careat principio & fine, idem se consistere debet: & rursum, si verum sit Deum multa perpassum pro salute hominum, Amidam quoque multis annorum myriadibus miserissimam asperrimamque à se in eundem finem exegisse peruenisse. Itaque non se videre causam, cur cultum Amidæ, quem tanti faceret, cuique omnia sua officia deferre cuperet, desistere deberet, & nouam peregrinamque legem sectari. Quoniam autem femina nomine prudentiæ erat celebrata, omnes affirmabant, si illa adduci posset ad audiendam Euangelii prædicationem, citra vllam controuersiam ad Christi Ecclesiam accessuram, suoque exemplo alios multos ob celebritatem nominis attracturam. Itaque percipuit tandem Deo cor illius mouere, vt aurem accommodaret let diuinæ prædicationi: qua percepta multas quæstiones, tanto ordine & prudentia, atque alias ex aliis proponebat, re frater obstupesceret, sed tandem conuicta cessit veritati, & piaculari lymphæ superioris vitæ sordes omnes eluit. Postea autem tanta

tanta gratia eam Dominus noster ornauit, ut tum vitæ exemplo, tum efficaci persuasione ex Ierosolimi sectæ suæ hominibus paucis diebus septuaginta ad sacramentum baptismi pellexerit. Voluit deinceps vocari Anna, & ob deuotionem, quam paulatim habere cepit erga beatissimam Virginem, filię suę annorum tredecim impoluit nomen MARIÆ.

DE MISSIONE IN RE-
GNVM FINGO.

In regno Fingo est propugnaculum, dictum Iabe, subiectum Angulino Ecuno Camidono, cui præest vnus ex primis partiu Meacensium Christianis, homo genere nobilis, & de Societate bene meritus, cuius virtutes præclaraque opera descripta sunt in veteribus Iaponiæ annuis, sub nomine Georgii Iafensis. Is cum omni familia sua vehementer desiderauit, hoc anno quendam ex primis Patribus, à quo ante annos triginta baptizatus fuisset, ad peragendum Hebdomadæ sanctæ officium ad se venire: sed cum intellexisset eum tam afflicta esse valetudine, ut venire non posset, a P. Viceprovinciali alium eius loco mitti postulauit, & impetravit. Qui dum in itinere est, Georgius interea omnes Christianos, qui plus minusve millesimam attingunt numerum, eiusque propugnaculo subiecti sunt, conuenire iussit, distributisque nocturnis iuxta ac diurnis horis orationi continuæ ante altare, quod in maxima quadam aula eleganter ornata excitarat, vacare voluit, ubi viri æquæ ac mulieres quadragies mille Rosaria Christi Domini nostri duabus de causis recitarunt. Primò, pro Iaponiæ conuersione, Patrum in pristinum statum restitutione, aliisque Ecclesiæ huius necessitatibus. Secundò, ut Domino adiuuante Pater saluus & incolumis eò perueniret, cui confiteri de peccatis possent, & cum eodem septimanæ sanctæ solenniumque dierum Paschæ officia celebrare. Aduenit Pater die Martis eiusdem septimanæ, tantamque lætitiã & consolationem attulit eius conspectus, ut verbis explicari non queat. Cõfessi sunt, quotquot per temporis angustias potuere: necesse enim habebat Patre nocturno somno quieteque necessaria priuare, ut piis eorum votis & precibus faceret satis. Quaque nocte magnus eorum numerus in illam aulam confluebant, & postquam aliquot tempus orationi tribuissent, in sua terga ipsi acriter defauebant. Die Veneris sancta quam plurimi conferebant se ad Crucem, in monte iactu vnus Selopeti a propugnaculo disiuncto ere-